

Уништење Русије је стратешки циљ Вашингтона

By [Mahdi Darius Nazemroaya](#)

Global Research, September 19, 2014

[Нови Стандард \(Србија\)](#) 11 September 2014

Крајњи циљ САД је да спрече било какву алтернативу, тј. евроазијске интеграције. Зато је уништење Русије стратешки циљ

Крајњи циљ САД и НАТО је да поделе (балканизују) и пацификују (финландизују) Руску Федерацију, највећу земљу на свету, чак и да успоставе темељ за вечиту нестабилност (сомализацију) широм Русије или барем једног дела остатка постсовјетског простора, како је учињено на Блиском Истоку и у Северној Африци.

Будућност Русије – или више Русија, које би уствари биле много слабих и подељених друштава – био би деинстријализовани, сиромашни простор, без икаквих одбрамбених капацитета и структуре за експлоатацију ресурса. Била би то земља коју Вашингтон и његови НАТО савезници виде у демографском паду.

ПЛАНОВИ ИМПЕРИЈЕ ЗА ХАОС У РУСИЈИ

Распад Совјетског савеза није био довољан за Америку и НАТО. Крајњи циљ САД је да спрече било какву алтернативу са европског и азијског простора, тј. да спрече евроазијске интеграције. Зато је уништење Русије један од њихових стратешких циљева.

Такви циљеви Вашингтона били у јеку током сукоба у Чеченији. Исти циљеви су били очигледно на сцени током Евромајдана у Кијеву. Заправо, први корак ка разводу Русије и Украјине је распад СССР и спречавање сваког покушаја да се поново уједини. Пољско-амерички интелектуалац Збигњев Бжежински – који је био саветник председника Картера за државну безбедност и који се бавио совјетском инвазијом на Авганистан – истицао се у залагању за дезинтеграцију и деволуцију Русије. Он је предвиђао да ће „децентрализована Русија бити мање имуна на империјалистичке тежње“. [1] Другим речима, ако би Америка поделила Русију, Москва не би била на нивоу тог изазова. У том контексту Бжежински такође каже: „Неуједињеној Русији, састављеној од европског дела Русије, Сибирске републике и Далекоисточне републике, било би лакше да развије привредне односе са Европом и новим државама Источне и Централне Азије, чиме би убрзали сопствени развој“. [2]

Ово мишљење не долази од неког просечног академика, који тек тако сеје своја размишљања. Ови ставови имају подршку владе и своје култивисане присталице. Одраз тога може се видети у наставку текста.

ДРЖАВНИ МЕДИЈИ САД И БАЛКАНИЗАЦИЈА РУСИЈЕ

Дмитриј Синченко је на тему поделе Русије 8. септембра објавио чланак под

насловом *Чекајући Трећи светски рат – како ће се свет променити*. [3] Синченко је био укључен у Евромајдан и његову организацију, па и у „Свеукрајинску иницијативу“. Заговара етнички национализам, територијално ширење Украјине на рачун суседа, оживљавање ГУАМ (Организација за демократски и економски развој, проамеричка групација коју чине Молдавија, Грузија, Украјина и Азербејџан) и, за крај, придруживање Украјине НАТО и напад на Русију како би се унапред осујетили спољнополитички планови Москве. [4] Треба напоменути да ГУАМ нема никакве везе са демократијом чим је Азербејџан укључен у пројекат, већ служи као противтежа руској Заједници Независних Држава (ЗНД).

Синченко свој чланак почиње лекцијом из историје, наводећи да су САД своје непријатеље, како би их оцрнили, етикетирали као „осовину зла“. Подсећа како је Џорџ Буш тим изразом обухватио Ирак, Иран и Северну Кореју. Затим је Џон Болтон, бивши Бушов амбасадор у УН, списак проширио на Сирију, Либију и Ирак, да би одмах после њега Кондолиза Рајс, бивша Бушова шефица Стејт департмента, укључила и Белорусију, Зимбабве и Мјанмар (Бурму). На крају су предложили да том списку дода и Русија као центар свих одметничких држава. Синченко даље тврди да је Русија одговорна за све сукобе на Балкану, Кавказу, Блиском Истоку, Северној Африци, Украјини и Југоисточној Азији. Оптужује Русију да је планирала инвазију на балтичке земље, Кавказ, Пољску, Молдавију и, што је још смешније, на два њена најближа војна савезника Белорусију и Казахстан. Како се у наслову текста намерно имплицира, Русија отворено провоцира Трећи светски рат.

Ова фикција није представљена у свим америчким медијима, али јесте у државним. Ту прогнозу је такође објавила украјинска филијала радија *Слободна Европа*, који је америчко пропагандно средство у Европи и на Блиском Истоку, којим су се рушиле владе.

Језиво је што у тексту покушавају да се представе сценарији за Трећи светски рат. Одвратно игноришући сценарио употребе нуклеарног и оружја за масовно уништење, аутор само нежније осликава велики рат, који ће исправити политичку карту света. Аутор и радио *Слободна Европа* су народу Украјине поручили да је рат „добар за њих“ и да ће им се под ногама створити нека врста утопијског рата, чим букне рат у Русији.

Чланак се врло лепо уклапа у контуре прогноза Бжежинског за Русију, Украјину и евроазијско пространство. Прогнозе су да ће се Русија распасти, а Украјина постати део проширене Европске уније у коју ће ући Јерменија, Азербејџан, Либан, Израел, Белорусија и Гренланд као дански протекторат, а формираће се конфедерација држава на Кавказу и на Медитерану. Ово друго ће бити Медитеранска унија, која ће обухватити Турску, Сирију, Египат, Либију, Тунис, Алжир, Мароко, као и Западну Сахару, која је под мароканском окупацијом. Украјина је дакле представљена као део ЕУ. И Украјина ће тако постати део француско-немачко-пољско-украјинског коридора, који је Бжежински предлагао још 1997. како би се изазвали Русија и њена ЗНД. [5]

ПРЕКРАЈАЊЕ АЗИЈЕ И МАПА ПОДЕЉЕНЕ РУСИЈЕ

Поделом Руске Федерације би се, наглашава Радио *Слободна Европа*, свако супарништво Вашингтона и Москве заувек окончало. Најироничније је то што се наводи да ће се тек уништењем Русије створити мултиполарни свет, без обзира што ће Америка бити најјача сила, али, поред ЕУ, и видно ослабљена након рата са Русијом.

Текст прате и две мапе које оцртавају евроазијски простор и свет након уништења Русије. Штавише, ни аутор ни његове две мапе не показују промену граница на Криму, означавајући га као украјинску земљу, а не руску. Од запада ка истоку, направљене су следеће промене у географији Русије:

- Руску област Калињинград ће анектирати Литванија, Пољска или Немачка. Како год да буде, она ће постати део проширене Европске уније;
- Источна (руска) Карелија, уз Санктпетербуршку и Лењинградску, затим Псковску, Новгородску и Мурманску област ће бити под утицајем Финске, или ће можда чак бити део Велике Финске. Иако је у писаној форми Архангелска област наведена као део те целине, на мапи се то не види, вероватно грешком;
- Јужни административни дистрикти Себешки, Пустошкински, Невељски и Усвјатски, као и западни административни дистрикти Демидовски, Десногорски, Духовчински, Кардимовски, Киславишки, као и цела Смоленска област и централни административни дистрикт, биће укључени у Белорусију. Делови Смоленске области биће нова граница између Белорусије и покидане Русије;
- Кавкаску конфедерацију, која ће бити под утицајем ЕУ, чиниће Северни кавкаски федерални дистрикт, који ће сачињавати републике Дагестан, Чеченија, Северна Осетија - Аланија, Ставропољ - Крај, као и Каракај-Черкеска и Кабардино-Балкарска република;
- Целокупни Јужни федерални дистрикт Русије, дакле Волгоградска, Ростовска и Астраханска област, као и републике Калмикија, Едгеја и др., ће ући у састав Украјине. То значи да ће Украјина делити границу са Казахстаном и да ће Русији бити ускраћени ресурси Каспијског мора и граница са Ираном;
- Украјина ће такође преузети Белгород, Курск, Бријанск и Вороњеж, односно најнасељенији део Русије;
- Сибир и Далеки исток ће се такође отцепити од Русије. У тексту се даље наводи да ће Сибир и већи део Далеког истока потпасти под кинески утицај или ће, заједно са

Монголијом, постати део НР Кине, све осим Сахалина;

- Русија губи и Сахалин (или Карафуто на јапанском) и Курилска острва, која се укључују у Сахалинску област. Тај део анектира Јапан.

На свом блогу је Синченко поставио текст пар дана пре него што га је РадиоСлободна Европа објавио. [6] Тамо је још једна слика која и није вредна погледа – Русија коју су растргли њени суседи. [7]

Схема, застосована Кремлем в Україні, Молдові та Грузії, ідеально пасує для самої Російської Федерації. Поява сепаратистської організації, захоплення адмінбудівель, проведення референдуму, проголошення незалежності або приєднання до сусідньої держави...

Територіальні претензії до Росії та самовизначення народів

Територій, що хотіли б отримати незалежність від Москви, або навіть приєднатись до іншої держави, в Росії безліч. Рівно, як і сусідів, зацікавлених у такому розвитку подій. Розглянемо найяскравіші приклади.

1. Калінінградська область. Територія, анексована Росією у Німеччини після Другої світової війни, відома як Кенігсберг. Межує з Литвою та Польщею і не має сухопутного кордону з РФ. Незважаючи на те, що німецьке населення було майже повністю депортоване, а звільнені території заселені переважно росіянами, в області тривалий час діють сепаратистські організації. На цю територію можуть одночасно претендувати

СВЕТ НАКОН ТРЕЋЕГ СВЕТСКОГ РАТА

Друга мапа осликава свет након Трећег светског рата, где се види неколико наднационалних држава. Јапан је једини изузетак. Друга мапа и наднационалне државе се могу овако описати:

- Као што је поменуто, ЕУ се проширила и има контролу на периферији, на Кавказу, у Југозападној Азији и Северној Африци. То се све догађа у склопу НАТО Партнерства за мир на терену Медитерана, као дијалог који се одвија на политичком и војном нивоу. То ће бити плод Источног и Евромедитеранског партнерства Европске уније, такође на војно-политичком нивоу;

- САД ће створити наднационални ентитет чија ће база бити Северна Америка. Ту се укључују Канада, Мексико, Гватемала, Белизе, Ел Салвадор, Хондурас, Панама, Никарагва, Костарика, Колумбија, Венецуела, Гвајана (Француска Гвајана, Суринам, Гвајана) и читави Кариби;

- Од земаља које не прогута Америка ће формирати своју државу у ужем делу Јужне Америке, где ће доминирати Бразил;

- Неку врсту ентитета у Југозападном Азијском блоку ће формирати Авганистан, Пакистан, Ирак, Иран, Јордан, Саудијска Арабија, Кувајт, Бахреин, УАЕ, Јемен и Оман;

- Исто то ће се десити у Јужној Азији, где ће се удружити Индија, Шри Ланка, Бангладеш, Мјанмар, Непал, Бутан и Тајланд;
- У региону Аустралије и Океаније ће се окупити Филипини, Малезија, Индонезија, Сингапур, Брунеј, Источни Тимор, Папуа Нова Гвинеја, Нови Зеланд, као и пацифичка острва. Државом ће доминирати Аустралија;
- Пошто ће Северна Африка бити под контролом ЕУ, остатак Африке ће се ујединити под вођством Јужне Африке;
- Суперентитет Источне Азије ће се састојати од делова Русије, Индокине, Кине, Корејског полуострва, Монголије и постсовјетске централне Азије. Ту ће превладати Кинези и владаће се из Пекинга.

Иако се чланак који је *Слободна Европа* објавила на први поглед може окарактерисати као неостварив, требало би прво поставити одређена питања. Прво, одакле аутору такве идеје? Да ли је тај план за будућност сковао неко из САД или ЕУ, директно или индиректно? Друго, одакле је аутор прикупио информације кад је створио овакву визију света после рата? Аутор се свакако ослонио на нацрт поделе Русије од Бжежинског. Текст укључује мапе на којима периферија ЕУ почива на просторима Северне Африке, Блиског Истока и Кавказа. И ти простори су обојени светло плавом, а не тамнијом нијансом, којом је обележена ЕУ. Иако се чланак *Слободне Европе* дефинитивно одбацује, не треба заборавити да Јапан и даље тражи Сахалинску област и да су САД, Турска и Саудијска Арабија подржавале сепаратистичке покрете у Јужном федералном и Северном кавкаском дистрикту.

УКРАЇНИЗАМ

Радио *Слободна Европа* извештава у духу украјинизма, који и није вредан помена. Али Нације су изграђене тако што су их градили и одржавали колективи и појединци који су створени за тако нешто. Постоје махинације којима покушавају да се изграде или сруше нације и групе на постсовјетском простору и Блиском Истоку. То се може назвати „племенском манипулацијом“ у социолошком и антрополошком жаргону или, у политичком жаргону, испадање из Велике Игре. У том контексту, украјинизам су

подржвали антируски елементи више од сто година, прво под окупацијом Аустријанаца и Немаца, затим Пољака и Британаца, а данас Америке и НАТО.

Украјинизам је идеологија, која захтева нови поглед на фалсификовану историју, у којој се на Украјинце гледа као на одвојену нацију. Украјинизам је политчки пројекат, у коме се тежи да се негира историјска јединственост источних Словена, као и географски корени и историјски контекст између Руса и Украјинаца. Другим речима, украјинизам тражи да се престане тражити разлика између Руса и Украјинаца зато што су та два народа различита већ сама по себи.

* * *

Русија је увек настојала да се дигне из пепела, о чему може да сведочи историја. Било како било, Русија ће се одржати. Док год различити народи Русије буду стајали под једном заставом за своју домовину, њима нико неће моћи ништа. Русија је преживела катастрофалне ратове и инвазије. И надживела је сваког непријатеља. Мапе и границе могу да се мењају, али Русија ће остати.

Упутнице:

[1] Zbigniew Brzezinski, *The Grand Chessboard: American Primacy and Its Geostrategic Imperatives* (NYC: Basic Books, 1997), p.202.

[2] Ibid.

[3] Дмитро Сінченко [Dmytro Sinchenko], В очікуванні Третьої світової війни. Як зміниться світ, [Waiting for World War III: How the World Will Change], Радіо Вільна Європа/Радіо Свобода [Radio Free Europe/Radio Liberty], September 8, 2014.

[4] Всеукраїнської ініціативи Рух державотворців, [Ukrainian Initiative Statesmen Movement] Стратегія зовнішньої політики, [Foreign Policy Strategy] Рух Державотворців: втілимо мрії в життя [Statesman Movement: Chasing Dreams/Visions]. Accessed September 9, 2014.

[5] Brzezinski, *The Grand Chessboard*, op. cit., pp.85-86

[6] Дмитро Сінченко [Dmytro Sinchenko], В очікуванні Третьої світової війни. Як зміниться світ, [Waiting for World War III: How the World Will Change], Дмитро Сінченко (Блог) [Dmytro Sinchenko {blog}], September 2, 2014.

[7] Ibid.

Махди Даријус Наземроаја (Mahdi Darius Nazemroaya) је познати геополитички аналитичар

Превео: **Андреј Цвијановић**

Извор: „**Нови Стандард**“

11 септембар 2014

The original source of this article is [Нови Стандард \(Србија\)](#)

Copyright © [Mahdi Darius Nazemroaya](#), [Нови Стандард \(Србија\)](#), 2014

[Comment on Global Research Articles on our Facebook page](#)

[Become a Member of Global Research](#)

Articles by: [Mahdi Darius Nazemroaya](#)

About the author:

An award-winning author and geopolitical analyst, Mahdi Darius Nazemroaya is the author of *The Globalization of NATO* (Clarity Press) and a forthcoming book *The War on Libya and the Re-Colonization of Africa*. He has also contributed to several other books ranging from cultural critique to international relations. He is a Sociologist and Research Associate at the Centre for Research on Globalization (CRG), a contributor at the Strategic Culture Foundation (SCF), Moscow, and a member of the Scientific Committee of Geopolitica, Italy.

Disclaimer: The contents of this article are of sole responsibility of the author(s). The Centre for Research on Globalization will not be responsible for any inaccurate or incorrect statement in this article. The Centre of Research on Globalization grants permission to cross-post Global Research articles on community internet sites as long as the source and copyright are acknowledged together with a hyperlink to the original Global Research article. For publication of Global Research articles in print or other forms including commercial internet sites, contact: publications@globalresearch.ca

www.globalresearch.ca contains copyrighted material the use of which has not always been specifically authorized by the copyright owner. We are making such material available to our readers under the provisions of "fair use" in an effort to advance a better understanding of political, economic and social issues. The material on this site is distributed without profit to those who have expressed a prior interest in receiving it for research and educational purposes. If you wish to use copyrighted material for purposes other than "fair use" you must request permission from the copyright owner.

For media inquiries: publications@globalresearch.ca